

list, v katerem proslavljajo delovanje sedanjega namestnika Kristusovega.

Italijansko. Rudini se ni sestavil novega ministerstva. Gre pač težavno, ker v ministerstvo vedno bolj silijo radikalci, moške, ki bi mnogo radi kar čez noč spremenili, celo radi prevrgli kraljevi prestol.

Nemško. V Berlinu so visokošolci priredili oni dan shod ter sklenili resolucijo, v kateri pozivljajo avstrijske Nemce na ustajo za združenje Avstrije z Nemčijo. Mladost je sicer norost, vendar pa ta sklep že dolgo tli v prsih prusakov.

Rusko. Šadovski postane poslanik v Carigradu, Izvolski, ki je par mesecev bil na Srbskem, pa v Monakovem. — Ustanovi se ministerstvo za javne zdravstvene zadeve. Takega ministerstva še dozdej nima nobena država.

Srbsko. Ministerski predsednik Gjorgjevič je te dni rekel, da si vlada prizadeva gospodarstvo povzdigniti ter hoče nemške obrtnike poklicati v deželo. Ali Srbi ne poznejo basni o ježu in lisici?

Turško. V Tesaliji je zbolelo 50 tisoč vojakov; od teh se je dozdej že polovica spravila domov. — Turško vojno brodovje si za grške vojske ni upalo iz Dardanel; te dni pa so se tri ladje s 62 topovi in 1500 moži vsidrale pred Solunom.

Špansko. General Weyler, bivši poveljnik na Kubi, se je v nedeljo vrnil v glavno mesto Madrid. Vsprejem je bil hladan, za kar so skrbeli redarji in vojaki. — Na Kubi je vshodnih pokrajinah še 2000 ustašev, ki pa so bili bojda te dni precej tepeni pri Ruamu in Bacitu.

Za poduk in kratek čas.

† Anton Weixl, vrl Slovenec.

Hvaležnost me veže, postaviti s temi vrsticami v »Slov. Gospodarju« skromen spominek vrlému možu, kateri je bil od početka, pa dokler je mogel, zvest naročnik tega lista, po katerega načelih se je vedno držal in tudi z vso odločnostjo ta načela po svojih močeh zagovarjal. — Pokojni Anton Weixl se je rodil dne 19. maja 1819 v Cirkovcah na Dravskem polju od Jož. Weixla in Marije, roj. Lorbek. Oče je bil veleposestnik ter imel lastno kovačnico. Dva sinova Karol in Janez sta bila odločena za študiranje, prvi je postal jurist, a drugi dekan pri Sv. Barbari v Haložah; a naš Tone se je moral odločiti za kovačnico. Bil je bistra glavica, a vendar mu je takratna domača šola prizadevala mnogo težkoč, ker je bila popolnoma nemška.

Kot kovač je bil blagi pokojnik spreten in vesten delavec in s svojo bistrumnostjo popravil in izumil marsikaj novega drugim kovačem v vzgled in vsodbujo. Bil je prvi, ki je začel v teh krajih izdelovati železne pluge, katere je prodajal ne le v veliko domačih krajev, nego tudi na Koroško in celo na Ogersko. Ko je domačijo prevzel njegov starejši brat Miha, postavil si je on svojo hišo na koncu vasi, kjer je imel kovačnico, ter v kratkem dobil krčmo, katera je zaslovela daleč okrog, ne samo radi poštenosti in uljudnosti pokojnikove in njegovih domačih ljudij, nego tudi radi izvrstne kapljice.

Pokojni Anton Weixl se je oženil z ravno tako blago ženko, istega usmiljenega in blagega srca, kakor je bil on, namreč s Kunigundo, roj. Schirmmaul, katera mu je bila zvesta in ljubezniva družica do njegove itak še prezgodnje smrti. Pokojni Anton Weixl je bil lep vzgled vsem vaščanom kot soprog in oče. Z odkritosrčno ljubeznijo je ravnal tako s svojo soprogo in milimi

mu otroki, katerim je preskrbel boljšo odgojo po mogočnosti, da so si mogli na lahkem način pridobivati svoj vsakdanji kruhek. Najstarejši sin je živinozdravnik v Račah, drugi je žal, vsled bolezni, že umirovljen nadučitelj iz Kamnice pri Mariboru, tretji je gostilničar pri Virantu v Ljubljani in četrti otrok je soproga gosp. učitelja Juga.

Kot gospodar je bil Weixl vzgleden poljedelec in vzoren živinorejec. Na polju so se njegove njive od daleč ločile od sosednjih po bujnej rasti žita; živino je imel vedno najbolje pasmine. Pokojnik se ni držal, kakor je takih žal, še dandanes preveč, po starem kopitu, nego dobro uvidevši, da napreduje ves svet, prepoznal je, da je treba v vsakem oziru, osobito pa maloštevilnemu, kruto tlačnemu slovenskemu narodu napredovati, ako se hoče jedenkrat popolnem znebiti brezusmiljenega tlačenja tujčeve pete.

V občevanju z ljudmi je bil pokojni Weixl jako prijazen z vsakim brez razločka stanu in narodnosti; bil je črez vse gostoljuben, osobito ga je vsikdar razveselila slovenska pesem. Lepo slovensko petje je ljubil črez vsako veselico, o čemur smo se imeli bivši mariborski dijaki osvedočiti pri več priložnostih. Takrat ni maral, ako ga je prišlo na mizo več, kakor za potrebo, tudi sam je ljubko pel in dostikrat zraven zacitral prav prijetno. (Konec prih.)

Smešnica. Neža in Špeta se srečata pred tednom dni pred loterijsko nabiralnico, kjer so bile v oknu izpostavljene državne srečke, vredne 2 gld. Nekaj časa si jih ogledujeta, nato reče Neža: »Ti, jaz sem se dolgo jezila na kronę, zdaj se ne bom več; so pa res izvrstne, glej, za 2 gld. lahko dobiš 160 tisoč kron!«

Razne stvari.

Domače. (Milostivi knezoško!) so se v nedeljo zvečer udeležili glavnega zbora mariborske Vincencijeve družbe v sobani katoliških rokodelskih pomočnikov ter so k sklepu v iskrenih besedah govorili o dejanski ljubezni do revežev in o potrebi katoliških mož. Sobana je sicer bila natlačeno polna, vendar pa škoda, da teh krasnih besed niso slišali tisočeri in tisočeri.

(C. kr. najvišje sodišče) na Dunaju je zavrglo pritožbo velenjskega Pribožiča in tovarišev proti razsodbi porotnega sodišča celjskega od dne 28. sept., ko sta bila ondi enoglasno oproščena g. B. Ferk, odgovorni urednik »Slov. Gospodarja«, in g. faktor L. Brože. Pribožič in tovariša bodo torej zdaj plačali stroškov gotovo okoli 700 gld., kar bodi v svarilo vsem onim, ki za vsako malenkost hočejo časnik tožiti!

(Celjski dr. Stepišnek) je tudi bil minolo nedeljo na nemškem »volkstagu« na Dunaju ter ondi nekaj govoril, da Slovenci ravno tako Nemce preganjajo, kakor Čehi. Ta je tako debela, da je izvestno dr. Stepišnek sam ne veruje.

(Celjska mestna policija) dobi nova pokrivala, namreč pruske pikethaube. Le tako naprej, naj vendar enkrat najvišja gospoda na Dunaju spozna naše nemške peteline! Sicer pa še jutri ne pridemo pod Pruse!

(Celjsko kazino) so zapustili c. in kr. častniki, ker jim je tamošnji pruski vzduh postal neznošen. Tak izstop iz kazine bi tudi v Mariboru bil potreben, ker je bila na večer dne 29. nov. vsa razsvetljena in se je pred njo pela prusaška pesem: »Wacht am Rhein«.

(Volitve) za okrajni zastop konjiški so dognane. Ker imajo naši nasprotniki večino velikih posestev v rokah ter nosijo zvonec po naših trgih, zato bo tudi